

עמ"י 51123/03/14 - מדינת ישראל נגד ע'

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"י 51123-03-14 מדינת ישראל נ' ע' (עציר)

בפני	כב' השופט ציון קאפח
עוררים	מדינת ישראל על-ידי ב"כ עו"ד עומר סגל
נגד	
משיבים	ע' (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד שחר חצרוני

החלטה

ערר המדינה על החלטת בימ"ש קמא אשר הורה על שחרור המשיב בתנאים מגבילים.

נגד המשיב הוגשו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.

כתב האישום מונה ארבעה אישומים שעניינם פציעה בצוותא חדא, תקיפה חבלנית באמצעות נשק קר בצוותא חדא, תקיפה סתם בצוותא חדא, חבלה במזיד ברכב, איומים, קשירת קשר לעשות פשע והחזקת סכין.

רקע:

עובר ליום 06.01.14, ולמשך כשנה, היו המשיב ונ' (להלן: "נ") בני זוג. השניים נפרדו כחצי שנה לפני 06.01.14.

לאחר פרידתם, החלה נ' לצאת עם ד' (להלן: "ד"). ד' ונ' יצאו משך תקופה של כחודש וחצי ולאחר מכן נפרדו.

מ' (להלן: "מ") הינו חבר של ד'.

המשיב לא השלים עם הקשר החדש של נ' והחל להתקשר אל ד', להטריד אותו ולאיים עליו בטלפון.

האירועים המתוארים בכתב האישום הינם על רקע חוסר שביעות רצון המשיב מכך שנ' וד' היו בני זוג לאחר פרידתו ממנה.

האישום הראשון מספר כי ביום 6.1.14 עת התארח מ' בבית ד', התקשר אליו המשיב והחל לאיים עליו בטלפון. המשיב אמר לו "אתה תשלם. איפה אתה? אני מגיע עכשיו". לאחר כחצי שעה התקשר בשנית ואמר "אני אפתיע אתכם

בקרוב. המשיב הגיע למקום ביחד עם אחר, כאשר הוא מצויד בנשק קר. תחילה, חיבל ברכבו של מ', לאחר מכן, המשיך המשיב עם חברו לדירת ד'. המשיב היה מצויד באלה וסכין בעוד שחברו הצטייד באלה ואבן. השניים התקרבו לרכבו של ד', או אז הזהירה אותם אימו של ד'. השניים רצו לעבר דירת המגורים, הקישו על הדלת והאם פתחה את הדלת. בשלב זה, תקפו השניים את דיירי הבית. כך תקפו את האם ושניים מאחיו של ד', כשאחד מהם, י', **נדקר בפניו סמוך לעין**, באמצעות סכין עימה הצטייד המשיב מראש. במהלך מנוסתם מהמקום, חיבל המשיב במזיד ברכבו של ד' תוך שהוא צועק "ד' אני עוד ארצח אותך".

תוצאות הדקירה והאלימות מפורטות בסעיף 6 לאישום הראשון ובכלל זה תפרים, פצעי דקירה, שטפי דם ועוד.

האישום השני, מספר כיצד ביום 07.01.14, ניסה המשיב לשבש מהלכי משפט בכך שהתקשר לד' ואיים עליו, **באזני החוקר ולנגד עיניו**. עוד הוסיף המשיב וכינה את רפ"ק רונן סולמה "**חתיכת זין קטן**".

האישום השלישי, מייחס למשיב עבירת איומים כלפי ד' בכך שאמר לו כי יחתוך את אמא שלו לחתיכות.

האישום הרביעי, מתאר כיצד תקפו המשיב ואחר את ד', ביום 24.06.13, בכך שבמהלך נסיעה, עצרו את מכוניתו של ד', שלפו אותו מהרכב וחבטו בו באגרופים ובאמצעות קסדות בכל גופו ובראשו.

מסכת האירועים החלה בחודש יוני 2013 והסתיימה בחודש ינואר 2014 עם מעצר המשיב.

בימ"ש קמא כב' הש' ד"ר אבינור נדרש לתשתית הראייתית הלכאורית בהחלטה מיום 18.02.14. בהחלטה זו נקבע כי הראיות לכאורה מושתתות על הודעות המתלונן ובני משפחתו ועל דו"ח עימות שנערך בין המתלונן לבין המשיב.

נוכח גילו הצעיר של המשיב, הורה בימ"ש קמא על קבלת תסקיר מעצר.

התסקיר מיום 23.03.14, חמור וקשה בתוכנו.

קצינת המבחן קובעת כי המשיב מנהל אורח חיים חסר גבולות ומעורבות שירות המבחן לנוער בחייו- כפי שיפורט להלן- לא היוותה גורם ממתן או מקדם עבורו.

הנסיבות מעידות על רכושנות ועיסוק אובססיבי בבת הזוג. המשיב כועס על המתלונן ומשליך אחריות על מצבו ומעצרו כלפי המתלונן ובני משפחתו.

נשקפת מהמשיב רמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה חוזרת, כאשר התוצאות עלולות להיות ברמת חומרה גבוהה אף הן.

המפקחים שהוצעו אינם מהווים עבורו דמויות סמכות או שאינם מכירים אותו.

משכך, סבורה קצינת המבחן כי אין לשחרר את המשיב. יודגש כי דבר תקיפת המשיב בבית המעצר הובא לידיעתה.

לא בכדי נכתבו הדברים הקשים אודות המשיב ולא בכדי ייחד בא-כוחו את עיקר דבריו לפיקוח המוצע ולא למשיב עצמו.

כאמור לעיל, המשיב מוכר לשירות המבחן מהליכים קודמים בבית משפט לנוער.

בגמר-דין שניתן ביום 28.10.09, ציינה כב' השופטת קרן מפי שירות המבחן כי המשיב אינו משתף פעולה עם הגורמים הטיפוליים הרלוונטיים ומסרב לקבל עזרה ממי מהם. חרף זאת החליטה כב' השופטת קרן להעניק למשיב הזדמנות וסיימה את ההליך ללא הרשעה.

הליך נוסף שהתקיים בבית משפט לנוער פ 1523/09, עניינו עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות. המשיב הורשע בדקירת מתלונן על רקע סירובו של האחרון לאפשר למשיב לעשות שימוש במכשיר הטלפון הנייד שלו. בהליך זה, נדון המבקש, בין השאר, ל-8 חודשים מאסר בפועל, ביום 05.05.10. **במסגרת גזר הדין נקבע כי המשיב דקר את המתלונן על לא כלום.** תסקיר שירות המבחן לנוער מגלה כי המשיב לא התאים להוסטל משום הפוטנציאל השיקומי הנמוך. עוד נכתב בגזר הדין כי התרשמות שירות המבחן הינה שהמשיב אינו נוטל אחריות אמיתית למעשים, והוא מצוי בסיכון אמיתי לנסיגה תפקודית.

שירות מבחן לנוער ניבא ולא ידע את אשר ניבא.

כך מצאנו עצמנו באירועים נשוא כתב האישום הנוכחי, **כאשר התנהגות המשיב הולכת ומסלימה עם הזמן, ולא להיפך.** האמור באישום הראשון הינו האחרון בשרשרת האירועים. **המשיב תקף את המתלוננים בביתם שלהם.** לצד הנסיבות הקשות, מצאנו ביטוי אופייני לחוסר המורא של המשיב כלפי הכל בהעזתו לאיים על המתלונן בנוכחות החוקר, ומאוחר יותר בעלבון שהטיח בקצין המשטרה.

הגם שמערכת היחסים בין ד' לבין נ' הסתיימה בחלוף חודש וחצי בלבד, לא הרפה המשיב מד' והמשיך לרדוף אותו.

המשיב הפך, לכאורה, את חייהם של המתלונן ובני משפחתו לסיוט מתמשך, והם זכאים למעט שלוה.

ניכר במשיב כי אין מדובר באלימות "נקודתית". את נחת זרועו ולשונו, ספגו גם אחרים. ראה ההליך בבימ"ש לנוער והאמור באישום השני.

מושכלות ראשונים הן כי תנאי בלתו אין לדיון בחלופת מעצר הינו היכולת ליתן אמון במשיב כי ישכיל לעצור ברוחו. חוששני כי לא כך הם פני הדברים.

אני ער לפציעת המשיב, במהלך המעצר, כמו גם לגילו הצעיר. גם שירות המבחן היה ער לכך. חרף זאת יש ליתן משקל בכורה לצורך בהגנה על שלום הציבור.

בנסיבות הללו, אין מנוס מקבלת הערר ואני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, במעמד
הצדדים.